

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4672/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izvjestitelja i Draženke Deladio, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza SEGET JADRAN d.d. u stečaju, OIB 31858372668 (ranije SEGET JADRAN d.d. – u stečaju, Seget Donji, Hrvatskih žrtava 60, OIB 62181161570), koju zastupa punomoćnik Vjekoslav Mladineo, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika IVICE PAVKOVIĆA iz Segeta Donjeg, Put Jakova Rotonda 2, OIB 75644960904, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Novak, odvjetnica iz Trogira, radi isplate iznosa od 393.362,24 EUR (2.963.787,84 kn), odlučujući o tuženikovim žalbama protiv presude i rješenja u točki II. izreke Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-470/2023-12 od 19. srpnja 2024. i dopunske presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-470/2023-20 od 12. rujna 2024., u sjednici vijeća održanoj 17. prosinca 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-470/2023-12 od 19. srpnja 2024.

II. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje dopunska presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-470/2023-20 od 12. rujna 2024.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 15.292,72 EUR.

r i j e š i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-470/2023-12 od 19. srpnja 2024. u točki II. izreke.

Obrazloženje

1.1. Prvostupanjskom presudom naloženo je tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 393.362,24 EUR / 2.963.787,84 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 14. siječnja 1998. do 31. prosinca 2007. po stopi propisanoj u članku 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, za razdoblje od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a za razdoblje od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

1.2. Dopunskom prvostupanjskom presudom dopunjena je izreka presude na način da se na kraju izreke presude iza riječi „poena“ briše točka i dodaju riječi „a koja obveza tuženika IVICE PAVKOVIĆA na isplatu iz ove izreke ove presude je solidarna s obvezom MARKA MANDIĆA, OIB: 39085340903, na isplatu iznosa 393.362,25 EUR (2.963.787,84 kn) sa pripadajućim kamatama, utvrđenom u točki I. izreke pravomoćne presude Trgovačkog suda u Splitu broj P-802/2008 od 10. ožujka 2015. koja je ispravljena pravomoćnim rješenjem o ispravku Trgovačkog suda u Splitu broj P-802/2008 od 12. ožujka 2015.“

2. Rješenjem je u nepobijanoj točki I. utvrđeno da je tužitelj povukao tužbu u dijelu zakonskih zateznih kamata na iznos od 393.362,25 EUR (2.963.787,84 kn) za razdoblje od 9. kolovoza 1997. do 13. siječnja 1998.

3. U točki II. izreke rješenja naloženo je tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 23.644,72 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

4. Iz obrazloženja u bitnom proizlazi da osnovanost tužbenog zahtijeva proizlazi iz pravomoćne kaznene presude, dok visina nije bila sporna. Utvrdio je da je pravomoćnom presudom Županijskog suda u Splitu poslovni broj K-35/13 od 3. srpnja 2014. tuženik, zajedno s Markom Mandićem, pravomoćno proglašen krivim za kazneno djelo opisano u članku 337. stavcima 1. i 4. Kaznenog zakona, da je temeljem odredbe članka 132. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku tužitelj, kao oštećeno trgovačko društvo s postavljenim imovinsko-pravnim zahtjevom upućeno u parnicu, da je tuženik solidarno s ostalim odgovornim osobama dužan tužitelju naknaditi štetu u visini od 2.963.787,84 kn s pripadajućim zakonskim zateznim

kamatama od 10. kolovoza 1997. do isplate te da je pravomoćnom odlukom Trgovačkog suda u Splitu poslovi broj P-802/2008, potvrđenom presudom ovog suda poslovni broj PŽ-622/2019 i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revd-1433/2021, Marko Mandić obavezan na isplatu iznosa od 2.963.787,84 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 9. kolovoza 1997. do isplate. Stoga je primijenio odredbe članka 12. stavka 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), članka 377., 206. i 414. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO), a u odnosu na kamatu članak 29. stavak 1. i 2. ZOO-a. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju odredbi članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a s obzirom na činjenicu da je tužitelj u cijelosti uspio u parnici, a visina parničnih troškova tužitelja odmjerena je prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22; dalje: OT).

5. Dopunsku je presudu prvostupanjski sud donio primjenom odredbe članka 339. stavka 1. u vezi s odredbom članka 347. ZPP-a.

6. Žalbom presudu i rješenje o trošku postupka pobija tuženik, a pobija i dopunsku presudu.

7. Tužitelj je odgovorio na obje žalbe pobijajući u žalbama iznesene navode i ukazujući na pravilnost odluka prvostupanjskog suda te tražeći trošak žalbenog postupka.

8. Žalbe nisu osnovane.

9. Ispitavši pobijanu presudu sukladno odredbi članka 365. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je ista pravilna i osnovana na zakonu.

10. U postupanju prvostupanjskog suda koje je prethodilo donošenju pobijane odluke, niti u pobijanoj odluci, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski je sud za odluku o prihvatanju tužbenog zahtjeva dao jasne i razumljive razloge, zasnovane na činjenicama utvrđenim nakon provedenog dokaznog postupka koje prihvaća i ovaj sud.

11. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete zbog počinjenog kaznenog djela.

12. Iz obrazloženja prvostupanjske presude i podataka u spisu utvrđeno je nespornim da su pravomoćnom (18. kolovoza 2014.) presudom Županijskog suda u Splitu poslovni broj K-35/13 od 3. srpnja 2014. (str. 3.-9. spisa) tuženik i Marko Mandić osuđeni za kazneno djelo prema članku 337. stavku 4. u vezi s člankom 1.

Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 100/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 114/03, 62/03 – pročišćeni tekst i 115/06; dalje: KZ/97), te da je temeljem odredbe članka 132. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku tužitelj, kao oštećeno trgovačko društvo radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva upućen u parnicu. U predmetu prvostupanjskog suda vođen je postupak pod poslovnim brojem P-802/08 između ovdje tužitelja Seget Jadran d.d. u stečaju, Seget Donji, protiv tuženika prvotuženika Marka Mandića iz Seget Vranjica i drugotuženika Ružice Mandić iz Zagreba, a predmet kojeg je bio zahtjev tužitelja za isplatu (povrat) sredstava koje je Marko Mandić primio od tužitelja temeljem kupoprodajnog ugovora, odnosno zahtjev za isplatu iznosa od 2.963.787,84 kn. U tom je postupku presudom od 10. ožujka 2015. ispravljenom rješenjem o ispravku poslovni broj P-802/2008 od 12. ožujka 2015., koju je ovaj sud potvrdio presudom poslovni broj PŽ-622/2019-3 od 27. kolovoza 2020., u točki I. izreke Marko Mandić obavezan na isplatu iznosa od 2.963.787,84 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 9. kolovoza 1997. pa do isplate.

13. Pravilno je prvostupanjski sud ocjenjujući osnovu tužbenog zahtijeva primijenio odredbu članka 12. stavka 3. ZPP-a, a tuženik tijekom postupka niti u žalbi nije osporavao visinu konkretnim navodima.

14. Pravilno je prvostupanjski sud otklonio navod tuženika da tužba nije uredna, jer tužbom nije obuhvaćen i suokrivljenik iz kaznene presude Županijskog suda u Splitu poslovni broj K-35/13 Marko Mandić, pravilno ocijenivši da su na temelju te presude tuženik i Marko Mandić solidarni dužnici i obični suparničari, pravilnom primjenom odredaba članaka 206. i 414. stavka 1. ZOO-a (točke 33.-39. obrazloženja pobijane presude).

15. Prema neosporenim navodima tužitelja Marko Mandić do donošenja prvostupanjske presude nije niti djelomično podmirio obvezu koja mu je naložena točkom I. izreke presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-802/2008 od 10. ožujka 2015., međutim, treća osoba je platila tužitelju iznos od 218.234,40 kn na ime podmirenja zakonskih zateznih kamata, a koja kamata obračunata na glavnice u iznosu od 2.963.787,84 kn za razdoblje od 9. kolovoza 1997. do 13. ožujka 1998. (podnesak od 19. rujna 2023.). Tužitelj je ispravno, sukladno odredbi članka 313. ZOO-a, podmireni iznos uračunao kao plaćanje dijela kamata, povukao tužbu u dijelu zahtjeva za isplatu zakonskih zateznih kamata koje na iznos od 393.362,25 EUR (2.963.787,84 kn) teku za razdoblje od 10. kolovoza 1997. do 13. siječnja 1998., kojem povlačenju se nije protivio ni tuženik, pa je temeljem odredbe članka 193. stavak 2. ZPP-a utvrđeno da je u tom dijelu tužba povučena, a tužitelj je ustrajao u isplati ostatka nepodmirene glavnice i kamata.

16. Pravilna je i odluka prvostupanjskog suda u odnosu na zakonsku zateznu kamatu koja teče od 14. siječnja 1998. do isplate, po stopi iz članka 29. stavka 2. ZOO-a koja se primjenjuje na „ostale odnose“.

17. Pravilno je prvostupanjski sud otklonio i prigovor zastare pravilnom primjenom odredbe članka 377. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“

broj: 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01) i ovaj sud u potpunosti prihvaća obrazloženje sadržano u točkama 23.-27. pobijane presude.

18. U odnosu na žalbene navode o pogrešnom obračunu troškova postupka ovaj sud ocjenjuje da je odluka o troškovima postupka pravilno zasnovana na odredbi članka 154. stavka 1., članka 155. i članka 164. stavaka 1. i 2. ZPP-a, uz pravilnu primjenu odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23; dalje: OT) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18 i 51/23; dalje: ZSP) i Uredbe o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj: 53/19, 92/21 i 37/23).

19. Tužitelju je, sukladno zahtjevu (str. 215. spisa) kao trošak parničnog postupka pravilno obračunat prema Tbr. 7/1 OT trošak za sastav tužbe od 27. listopada 2014. dopunjene podneskom od 19. rujna 2023. u iznosu od 5.548,12 EUR, uvećano za iznos PDV-a od 25% u iznosu od 1.849,37 EUR (kao jedna parnična radnja), prema Tbr. 8/1 OT trošak sastava obrazloženog podneska od 29. siječnja 2024. u iznosu od 5.548,12 EUR, uvećano za iznos PDV od 25% u iznosu od 1.849,37 EUR, prema Tbr. 9/1 OT trošak zastupanja na ročištu od 17. srpnja 2024. u iznosu od 5.548,12 EUR, uvećano za iznos PDV-a od 25% u iznosu od 1.849,37 EUR, prema Tbr. 9/3 OT trošak pristupa na ročište za objavu presude u iznosu od 100,00 EUR uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 25,00 EUR, te trošak sudske pristojbe na tužbu i na presudu u iznosu od po 663,61 EUR, u ukupnom iznosu od 23.644,72 EUR pa je valjalo potvrditi odluku sadržanu u točki II. izreke rješenja.

20. Pravilna je i odluka prvostupanjskog suda u odnosu na pravovremeno podnesen prijedlog za donošenje dopunske presude uz primjenu članka 339. stavka 1. u vezi s člankom 347. ZPP-a, a u žalbi protiv dopunske presude tuženik ponavlja navode o nepostojanju solidarnosti što je već ranije obrazloženo.

21. Prema ocjeni ovog suda nije osnovan zahtjev za naknadu troškova za nagradu punomoćniku tužitelja za sastavljanje odgovora na tuženikove žalbe i sudske pristojbe na odgovor na žalbu, budući da taj trošak nije bio potreban za vođenje parnice, sukladno odredbi članka 155. stavka 1. ZPP-a (točka III. izreke).

Zagreb, 17. prosinca 2024.

Predsjednik vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **9-30870-69427**

Kontrolni broj: **0aeea-a7256-a59eb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tatjana Kujundžić Novak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.